

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Vliv sjednocené a rozdělené vlády v prvním funkčním období prezidenta Baracka Obamy* (ÚPOL, FF UK, 2013, 53 stran).

Autor: Jan Gregar

Autor posudku: Radek Buben

Práce Jana Gregara se věnuje problematice „divided government“ v *prvním funkčním období prezidenta Baracka Obamy*. Teoreticky by mělo tudíž jít o analýzu tohoto fenoménu, jak zní titul. Bohužel, v nelogicky strukturované a nepříliš dlouhé studii se fenoménu indikovanému v titulu věnuje „celých“ 5 stran ze 41 stránek analytického textu. Nic proti teorii, naopak. Ale práce je rozsahem podprůměrná a klidně by mohla být o dvacet stran „empirického“ textu delší. Rozsah zde v cestě nestál. Již z tohoto důvodu je text neobhajitelný jako bakalářská práce o Obamově prvním funkčním období a rozdělené vládě.

Nejde však jenom o to, že studie musí být doplněna či kompletně přejmenována a přepracována, ale text se vyznačuje celou řadou formálních i obsahových nedostatků, jež neodpovídají požadavkům kladeným na daný typ práce, nadto s ohledem na kritéria FF UK a ÚPOLu. Hlavní výtky rozdělíme do následujících skupin:

1. Malé množství prostudované literatury k probádanému a mainstreamovému tématu, tedy malou studijně-rešeršní přípravu.
2. Zásadní chyby formálního charakteru a porušení pravidel ÚPOL v takovém rozsahu a kombinaci, že nejde o „formální výtky“.
3. Zmíněný fatální nesoulad mezi názvem práce, jejím teoretickým aparátem a „empirickou částí“.
4. Největší část textu zaplňuje analýza sice výborného Mayhewa, ale ta nám jaksí převažuje onu „empirickou“ část.

Již v první větě (s. 8) autor uvádí, že politický systém USA patří mezi nejstudovanější na světě (což můžeme doplnit větou, že je nejstudovanější na světě). Bohužel, autorův text a seznam literatury k němu přiložený působí, jako by americkou politiku studovalo jenom pár lidí či jako by v Praze nefungovala americká studia na IMS FSV (a jejich knihovní akvizice) či Americké kulturní středisko, plné řady studií o americké politice i o širších aspektech tématu, jemuž se autor věnuje. Rešerše na webu k empirické části by pak byla úkolem na týdny či měsíce.

Přesto se z textu jména Keye, Cutlera (jmenujícího se prý „lloyd“) či Ripleye dovidáme jen skrze hlavního autora, dle něž je práce strukturována, totiž Mayhewa. Stejně tak v textu nikde nevidím jediný odkaz na Polsbyho, což je škoda nejenom k reálné, ale především

akademické váze tohoto autora. Třeba vývoj politických stran v USA a jejich vlivu na „divided government“ je přejat JENOM z A. Wara a J. Sundquista. Jiné analýzy amerického stranictví autor píšící o nejstudovanějším systému na světě nezná.

Nerozumím, v čem je olomoucké vydání Listů federalistů (překladatel musel být lišák, v originále jde o Federalistu) „primárním pramenem“?

V textu absentuje rozbor použité literatury: teoretici racionální volby a volebního chování se mísí s institucionalisty různého ražení, aniž by se autor v úvodní eseji pokusil tyto přístupy charakterizovat. Místo toho se dovídáme třeba toto: „*Pro čerpání z vědeckých závěrů je nutný určitý časový odstup, proto tyto práce nejsou v dostatečné míře k dispozici*“ (s. 39). Žádám autora, aby tuto větu vysvětlil komisi

Byť nejsem jazykový purista, domnívám se, že práce má být psána pokud možno jedním jazykem a z toho důvodu nechápu překopírování graficky primitivní tabulky (nikoli sofistikovaného grafu, který je bez zdrojových podkladů nepřekreslitelný) na straně 10 v anglickém jazyce. Za sci-fi pak považují citaci, jakoby vytrženou z filmu Zítřka vstanu a opařím se čajem pod toutéž tabulkou. Autor zde uvádí, že zdrojem je mu práce Morrise Fioriny z roku 1992, která je prý citována dle Congressional Quarterly z roku 1985. Navíc: Proč tabulka v práci zkoumající Obamovo vládnutí končí rokem 1992? Na létání časem se zde spoléhá až moc...

Stejně tak jsou až zbytečně časté pravopisné chyby: „sněmovna reprezentantů“ či „senát“ (s. 12). Působ hodný spíše maturitní práce má termín „politologická věda“ (s. 16), což je krásný kompromis v rámci českého boje o název oboru („politická věda“, „politické vědy“, či „politologie“).

Na stránkách ÚPOLU je tato srozumitelná věta, vysvětlující způsob citování článků z odborných časopisů, stažených z vědeckých databází: „*Článek v odborném časopise získaný přes knihovnickou databázi není internetovým odkazem – odkazujeme k původnímu zdroji článku.*“ Kolega Gregar přesto postupuje právě v této části nejinovativněji a uvádí tyto články jako internetové zdroje (viz seznam literatury). Na druhou stranu, na straně 12 se dočteme v poznámce 9: „*Údaje shromážděny za pomoci (sic) databází*“ Žádný odkaz na databáze však uveden není. Legrační je odkaz na výraz na „kohabitace“ na straně 15. Odkdy citujeme jako zdroj obecného a široce chápaného politologického termínu encyklopedii? Pro to, abychom cca šestkrát po sobě neodkazovali na A. Wareho? V případě citací z novin nám autor nijak nesdělí, kdy daný článek vyšel (???!!!). Je-li to elektronický zdroj, tak zase nevíme, odkud byl stažen a kdy.

Stránkový nesoulad mezi teorií (hlavně Mayhewem) a empirií, cca 9:1, a jejich „vazbu“ na hlavní téma, jsme již vysvětlili. Když se autor k „empirii“ blíží, sdělí nám především to, že jeho přístup tkví „v rešerši na zmíněných portálech (The New York Times, CNN atd.)“. Poté následuje oněch zmíněných 5 stran a jejich závěr: „*Ovšem to už je otázka pro jiný výzkum (sic).*“

Shrnutí: Práce je špatně strukturovaným, fatálně chybně nazvaným, zjevně nedodělaným a formálně nedostačujícím textem.

K obhajobě **nedoporučuji**.

Radek Buben